

ZGODNJA DANICA. KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli in velja po posti za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četert leta 1 gl. 20 kr.
V tiskarnici sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 80 kr., za 1/2 leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej.

Tečaj XLVIII.

V Ljubljani, 1. svečana 1895

List 5.

Svečnica.

Počesčena tisočkrat,
Najčistejša Božja Mati!
Pred Gospodom ki stojiš;
Dete Jezusa daruješ,
Da postavo dopolnuješ,
Nas pokorščine učiš. —

Naj doni ti serc slavica,
Sveta Božja porodnica,
Nam v zgled postavljena:
Kako Bogu se darujmo,
Zakon Cerkve dopolnimo,
Bodi nam Pozdravljena!

Tebe, Deva solnčno čista,
Prava Mati Jezu-Krista,
Zmir brez sence grešnih peg,
Vezal ni nikoli zakon.
Ki ga vzročil v raju drakon,
Vpora Bogu, tužni zlé. —

O ponižno serce Tvoje!
Vendar vzameš Dete svoje
K očiščenju v tempelj greš!
Vsa pohlevna v Božjem hrami,
Ti — med grešnimi ženami,
Kako lé. —

Jezčka Simeon njeguje,
Tebi, Mati, prerokuje:
Da bo luč narodov On;
Izraelu vir rešenja,
Da te rani meč terpljenja,
Ko zaverže ga Sijon. —

Ti kleče v altarja znožji.
Vdajaš vsa se volji Božji,
Dete, sebe, Mu dariš;
Stoj, o Mati! nam na strani,
Da Bogú smo vedno vdani.
Voljno nosimo svoj križ!

Križ in luč ko bodo dali
Kdaj nam v roke, ko bojvali
Bomo, Mati! smertni bój.
O pokaži Luč nebeško,
Jezusa. nam uro težko,
Ž njim na strani revnim stoj!

Radoslav.

Križaniški molki.

Večkrat smo bili naprošeni pomagati, da se oskrbe z obilnimi odpustki obdarovani križaniški molki. — Pripravljeni smo vsaki čas, enake naročila opravljati, ker smo si svesti, tako z malim trdom veliko v tolažbo vernih duš pripomoči, katerim verniki radovoljno odpustke darujejo.

Najprvo omenimo odpustke, ki so združeni z imenovanim molkom.

I. Križaniški odpustek. — Ta obstoji v tem, da dobimo s tem odpustom obdarovanim molikom 500 dni odp. za vsak-tudi posamezno moljen Očenaš ali Česčenasimarijo.

Papež Leon X. so podelili 20. avg. 1516 prvemu predstojniku križanikov in njegovim naslednikom oblast, molke Matere Božje blagoslovljati tako, da verniki, kolikorkrat s takim molkom Oče naš ali Česčenasimarijo pobožno molijo, dobe 500 dni odpustka. Da bi se moral ves rožni venec s 15 ali 5 odstavki moliti in skrivnosti in premišljevanje vpletati, ni omenjeno.

Papež Gregor XVI. so podelili 15. sept. 1842 l. zopet to oblast očetu generalu; 12. julija 1845. so dovolili v vsakem samostanu njegovega reda, jednega mašnika pooblastiti, ki sme ta blagoslov deliti. Pij IX. so dovolili očetu generalu 9. jan. 1848. vsacega duhovnika iz njegovega reda iz veljavnih vzrokov pooblastiti in so določili, da se morejo odpustki tudi dušam v vicah nakloniti. Leon XIII. so potrdili odloke svojih prednikov z odlokom 15. marcija 1884 in sicer z razločnim dostavkom, da ne kaže drugih duhovnov ali redovnikov pooblašati.

II. Oče general križanikov, kateremu izročimo vse pri nas naročene molke, jih obdarujejo razun

križaniških odpustkov še z odpustki sv. Brigite in sv. Dominika, kar je dovoljeno po odločbi kongregacije za odp. 29. febr. 1820 in 12. jan. 1878. (tudi po razlagi enega svetovalcev imenovane kongregacije 13. jan. 1882.)

Vendar je opomniti, da ne moremo z enkratno molitvijo rožnega venca vseh treh različnih odpustkov dobiti, temuč vsakikrat jednega, t. j. tistega, katerega nameravamo dobiti. (29. marca l. 1820.)

III. Razun tega so križci na naših molkih obdarovani z odpustkom za zadnjo uro in z odpustki križevega pota. Poslednjega dobe tisti, ki so zaradi bolezni ali iz drugih važnih vzrokov zadržani v cerkvi ali kapeli križev pot moliti in bi radi odpustke zadobili, ter zato doma opravljajo pobožnost. V tem slučaju se moli 20 Očenašev, Česčenasmarij in Čast. Bogu; 14 namreč za posamezne postaje, 5 v čast peterih sv. ran in 1 Oče naš v namen sv. Očeta.

Razun tega je molek s takozvanimi papeževimi odpustki obdarovan.

Pri naročitvi molkov se je ozirati na to-le: Vsak ali že blagoslovljen ali z odpustki obdarovan predmet izgubi blagoslov, kakor hitro se proda če tudi brez dobička, in se le toliko zahteva, kolikor je predmet vreden. (Kongr. odpustkov 12. julija 1747.)

Potrebno je tedaj, pri naročitvi rožnih vencev previdno ravnati, da ne bo v izgubo nam in vernim dušam.

Vsem, ki od nas želé molkov, svetujemo to-le:

a) Kdor hoče molke podariti, preskrbimo mu jih poljubno število blagoslovljenih, da jih potem lahko hrani in ob priliki razdeli.

b) Kdor pa hoče molke le razširjati mej ljudi proti povračilu, kupi naj jih poprej, ter je daj blagosloviti. Zato prosimo one, naj prej natanko pozvedo, koliko oseb tak molek želi, in potem naj naznanijo gotovo število. Vendar ni zapovedano, da naročniki večjega števila molkov kupno ceno od drugih že naprej prejmejo, smejo tudi pri oddaji blagoslovljenega molka to storiti, če se je prejemnik že pred zavezal plačati. Tako se ne proda blagoslovljen molek, temuč se sprejme le znesek za pred blagoslovom kupljeni molek. (To velja za vse blagoslovljene predmete, kakor svetinje, škapulire i. t. d.)

Naročniki naj:

1.) Povedo natančno število zaželenih molkov.

2.) Pred pošiljatvo zneska za molke naj počakajo naznanila, katero je molkom priloženo.

Tudi svetujemo večje število molkov precej zahtevati, da se poštnina prihrani.

Kdor želi, se mu pošlje brezplačno in poštne prosto vzorec molkov, ki so v zalogi.

3.) Ti molki naj se naročujejo po sledečih številkah:

Štev. 10. Černe in rujave kokotine po 20 kr.

Štev. 2. Majhne gladke kokosove jagode po 20 kr.

Štev. 3. Majhne kokosove jagode po 25 kr.

Štev. 11. Bele bliščeče jagode po 30 kr.

Štev. 12. Barvane bliščeče jagode (rudeče, rumene in modre) po 30. kr.

Štev. 13. Bele koščene jagode po 35 kr.

Štev. 15. Gladke kokosove jagode po 35 kr.

Štev. 19. Gladke kokosove jagode po 55 kr.

Štev. 21. Gladke kokosove jagode po 65 kr.

Štev. 4. Beločrne bliščeče jagode po 80 kr.

Štev. 5. Jeklene jagode po 1 gld. 10 kr.

Štev. 6. Uglajene bele bliščeče jagode po 1 gld.

Štev. 7. Biserni (Perlmutter) molek po 1 gld. 50 kr.

Štev. 8. Biserni (Perlmutter) molek po 1 gld. 80 kr.

Razun tega se dobe izborna razpela (prenosni križci) v vsakovrstnej velikosti z niklastim rohom, v les vdolana (po želji z odpustki križevega pota in za zadnjo uro.) Poprav oskrbljevati pa ni mogoče.

4.) Pri pošiljatvi dodamo račun za vse stroške, zraven je zaznamovan tudi mali dar za čč. gg. Križanike za potne stroške.

5.) Blagoslavlja se (kakor čas in priložnost gg. Križanikom dopušča) v nedoločenih obrokih in prosimo naročnike za mogočo točnost pri naročilih, potrpljenja pa, če bi morali kake pošiljatve čakati.

Važne opazke.

Glede starih molkov, ki bi se nam pošiljali za blagoslovljenje, moramo opomniti, da se samo ob sebi umeva — da ne moremo biti odgovorni ne za pošiljatve, ne za odpustke. Jagode iz bokastega in zato zelo zdrobljivega stekla, kakor tudi molki z več ali manj kot 6 odstavki (po 10 jagod) ne morejo obdarovani biti z odpustki; ravno tako križi, pri katerih ni pribita podoba Križanega in pri katerih se Kristus, če potrebno, ne more sneti, ne morejo biti obdarovani z odpustki za zadnjo uro ali z odpustki križevega pota, še manj svetinje.

Razun tega je pošiljatev starih molkov zelo težavna in trudapolna, zato bi vsem svetovali, da bi se izognili dvojnih stroškov, naj si omislijo take molke ki imajo gledé odpustka najboljše poročstvo.

Naši molki so izborne vnanjosti, tako da za blagoslovljenje prevzamemo vso odgovornost.

Vsa vprašanja, naročbe i. t. d. za križaniške molke se pošiljajo pod naslovom:

An den hochw. P. Superior der Missionäre vom h. h. Herzen Jesu, postl. Salzburg.

Kitica cvetic.

Na grob † župnika Val. Sežuna

vsadil M. P.

(Dalje.)

Kakor zrak ostane brez svetila teman, tako ostane po sebi naš razum v laži, ako ga ne razsvetli prava resnica. Torej po sebi je vsak človek lažnjiv po razumu in je resničen samo, v kolikor prejme po vdeležbi od božje resnice: zato je dejal psalmist: „Pošlji svojo luč in svojo resnico.“ (Psal. 42. 3.) Vera pa ima za svoj predmet prvo resnico: „Kajti vera, o kateri govorimo, priterdi kakošni resnici le, ker je od Boga razodeta. Torej se opira vera na božjo resnico samo, kakor na sredstvo. Če pa premišljamo stvarno resnice, kateri priterdi vera ni, samo Bog, ampak tudi mnogo drugega; to pa spada k priterjenju vere le za to, ker ima neki red k Bogu, kakor namreč nekateri včinki Božanstva podpirajo človeka v teženju po božjem vživanju. In za to je tudi iz te strani predmet vere nekako prva resnica, v kolikor spada k veri samo to, kar je v nekem redu do Boga; kakor je tudi predmet zdrav-

ništva zdravje, ker zdravilstvo nič ne premišlja, razven v redu do zdravja." (sv. Tomaž II. 2. 1. 1.) Torej je terdnost in izvestnost v priterjenju vere, ki se opira na božji ugled, večja ko vsaka druga terdnost človeška.

Res vidi se, kakor bi to ne bilo resnično: Božje ali nadnaravne vere terdnost je o stvareh, ki se ne gledajo. Boljša je pa vendar terdnost in izvestnost o stvareh, ki se gledajo. Torej terdnost vere ne more biti boljša ko naravna terdnost v gledanih stvareh.

Pa ugovor ta ne spravi resnice ob veljavo: Božje ali nadnaravne vere terdnost je res o stvareh in resnicah, ki se ne gledajo, ne spoznajo popolnoma same v sebi. Gledanje je, kakor smo zgoraj dejali, polno spoznanje stvari v sami sebi. "Ono pravimo se vidi, kar po sebi samem nagne naš razum ali čut k spoznanju." (Sv. Tom. II. 2. 1. 4.) To je gledanje v ostrem pomenu. In od tega gledanja se razločuje vera. Toda včasih pomeni gledanje sploh spoznanje kakoršnokoli. Tako imamo tudi takrat spoznanje, če tudi stvari in resnice ne nagnejo razuma k priterjenju same po sebi, da ga le nagnejo, če tudi po čem drugem, v katerem so zapopadene kakor v zunanjem načelu, namreč v ugledu. V tem drugem milejšem pomenu se stvari res ne gledajo same v sebi, vidita se pa znanost in resničnost onega, ki jih razodeva. In v tej znanosti in resničnosti govorečega se gledajo potem stvari. Znanost in resničnost v Bogu razodevalcu sta pa za naš um bolj terdni razsodili in bolj terdna nagiba k priterjenju ko vsako drugo razsodilo in vsak drug nagib. Razodete resnice so kakor solnce. Solnce je po sebi bolj vidno, ko druge od njega še le razsvitljene stvari. Vendar človek ne more upreti vanje svojih oči naravnost. Vendar človek jih ne more videti naravnost, ampak potrebuje nekih pripomočkov, kakor stanja vere, luči in pomoči božje.

Človek ima sicer razum, naravno luč. In spoznava in gleda resnico. Pa ne vse: "Kakor oči ponočnih ptic k jasni dnevni svetlobi, v takem razmerju je pamet naše duše k temu, kar je po naravi najbolj jasno izmed vseh stvari." Tako je dejal modri Aristotel (Metaf. II. 1, 3). Človeški duh želi spoznati vso resnico čisto in popolno. Pa mora obstati pred neko mejo. In ne more čez njo: presega razum. Za to mejo pa se širi kraljestvo čiste in popolne resnice. Iz tega kraljestva sliši človek besede, ki jih govori višji duh, resnica sama, Bog. In človek posluša in — veruje. In verujoč stopi v to kraljestvo. Tu je cilj vsega spoznavanja. Že poganski modrijan Platon je slutil o takem poslednjem cilju vsega spoznavanja. (Fedr. 27). Pa je samo slutil. Stopil ni v to kraljestvo. Ni imel vere. Resnice razodete iz tega kraljestva se človeku ne kažejo, da bi jih mogel videti, ampak da jih veruje. Razodevajo se božje resnice po govorjenju: "Vera je iz poslušanja, poslušanje pa po Kristusovi besedi" (Rimlj. 10, 17.). Razodeto je pa v primeri z bogastvom božjih resnic le malo: "Ko smo komaj kapljico njegovega govorjenja slišali" (Job. 26 14.). In to malo, kar nam je razodeto, le deloma spoznamo: "Sedaj namreč spoznamo deloma" (I. Kor. 13, 9). In vidimo nepopolnoma: "Sedaj vidimo skozi zerkalo kakor v megli. (I. Kor. 13, 12). Razodeto je pa malo, ker božje resnice presegajo človekov um: "Mnogo vam imam povedati, pa sedaj ne morete

nesti" (Jan. 15, 12.), pravi nebeški ženin: "Prišla bo ura, ko vam ne bom več govoril v pogovorih, ampak očitno vam bom oznanoval o svojem Očetu" (Jan. 16, 25). In takrat bo naše spoznavanje popolnoma: "Videli ga bomo, kakor je" (I. Jan. 3, 2). "Je torej trojno spoznavanje človeško o božjih rečeh. Prvo, po katerem človek z naravno lučjo razuma stopa po stvarstvu k spoznanju Boga. Drugo, v kolikor božja resnica presegajoč človeški razum v nas stopi doli po razodenju, vendar ne, kakor dokazana, da bi se videla, ampak kakor govorjena, da verujemo. Tretje, po katerem se duh človeški povzdigne in ono, kar je razodeto popolnoma gleda." (Sv. Tom. IV. Proti pogan. 1). Sedaj živimo v drugem, v veri. Ne gledajo se sicer božje resnice v veri neposredno popolnoma. Ali vera je vendar imenitna in plemenita. Saj je dar božji: "Iz milosti namreč ste bili oti po veri, in to ne iz sebe. Zakaj to je božji dar" (Efež. 2, 8). In ima sedež v najplemenitejši zmožnosti človekovi, v razumu: "Verovati je neposredno delo razuma, ker predmet tega dela je resnično; to pa spada pred vsem k razumu. In zato je treba, da je vera, ki je lasten začetek tega, v razumu" (Sv. Tom. II. 2. 4. 2). Da, vera je največje delo razuma: Človek si je v svesti končnosti in omejenosti svojega razuma. In spozna na znanstvenem potu in z razvidnostjo resnice, izključujoč vsak dvom: Spozna resničnost dejstva razodenja božjega: "Človek ne bi veroval resnice, ako bi ne videl, da se morajo verovati ali zaradi razvidnosti znamenj ali kaj takega" (Sv. Tom. II. 2. 1. 4). Bog je razodel resnice in jih potrdil s pre mnogimi znamenji, vzlasti z čudeži in prerokbami. Mojzes in preroki so delali mnoge in najsijajnejše čudeže in prerokovali. In vzlasti Kristus Gospod, "Kateri je prišel iz nebes, je čez vse. In kar je videl in slišal, to spričuje" (Jan. 3, 31). In učenci Gospodovi takisto: "Oni pa so šli in so učili povsod, in Gospod je delal z njimi in je besedo poterdoval s čudeži, kateri so se potem godili" (Mar. 16, 20). Človek vidi resničnost dejstva razodenja božjega: "Beseda je meso postala in je mej nami prebivala, in smo videli njeno čast Edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice" (Jan. 1, 4). Vidi razvidnost znamenj: "Nismo se namreč izmišljenih povesti deržali, temveč smo bili priče Njegovega veličanstva; ko smo vam oznanovali moč in pričujočnost Gospoda našega Jezusa Kristusa. . . . In imamo terdnejše govorjenje prerokov; in prav storite, ako na tisto pazite, kakor na luč, katera sveti na temnem mestu" (II. Petr. 1, 16, 19.) In primoran po zmagujoči moči resnice pritrditi prosto razodetim resnicam — veruje. Glej, plemenitost cvetice vere!

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. (Naprava za našo mladino.) Verli "Slovenec" št. 22. 26. t. m. je prinesel spis, ki je posebnega pomisleka vreden, namreč v prid pripravnikov. Na mladino se dandanes poseben ozir obrača. Dobili smo družbo mlajših in bolj odraščanih delavcev, ki se prav pridno in z veseljem zbirajo v novokupljenem poslopji katoliške družbe; — novo družbo za nasprotno pomoč deklic iz tovarnen; — številno zbiranje šolskih mladenčev iz raznih učnih razdelkov, ki dobivajo pomoč pod imenom "Dijaška miza", pa

tudi njih precejšno število, ki jih podpira slavno vodstvo „ljudske kuhinje“.

Velečastiti gospod profesor in vero-znanski učenik Anton Keržič pa je pod naslovom Vzgoja razglasil naslednjo

Prošnjo.

Videč veliko bedo, večkrat tudi dušno zanemarjenost mnogih učiteljskih pripravnikov, sklenil je odbor prijateljev uče se mladine napraviti neko zavetišče onim dijakom, kateri so se odločili za učiteljski stan. Podobno naj bi bilo našemu Alojzijevišču; dijaki naj bi imeli stanovanje in priprosto hrano pa zanesljivo nadzorstvo zastoj ali za zmerno plačo.

Vemo sicer, da naši domoljubi s svojo radodarnostjo podpirajo že mnogo dobrodelnih naprav, vendar smo storili še ta korak, ker se nam ne zdi le zelo koristen in dobrodelen, marveč potreben. Blagovolite uvaževati razloge:

1. Učiteljska služba sicer še ni posebno sijajna, vendar pridni sinovi ubozih starišev pridejo tukaj primeroma naprej do poštenega stalnega kruha. Tudi za starost je kolikor toliko poskerbljeno. Miloščina torej tukaj pomaga hitro, častno in dovolj izdatno.

2. Silno vpliven je učiteljski stan, bodisi na dobro ali slabo stran. Blagor občini, katera ima izvrstne učitelje; kako lepo se razvija in raste ljuba mladina tistega kraja, pa tudi odrasli imajo mnogo koristi. Gorje pa takemu kraju, ki dobi slabega, zanikarnega ali celo pohujšljivega učitelja: v kratkih letih nastane škoda tako velika, da se da pozneje težko popraviti, večkrat celo nikakor ne. Če že vzgojo sploh prištevamo najimennitnejšim in najkoristnejšim opravilom olikanega človeštva, kaj naj rečemo še o vzgoji vzgojiteljev — ljudskih učiteljev! Kako dobro delo torej stori vsak, kdorkoli kaj pripomore, da bi se le dobri mladeniči odločili za ta prevažni stan in da bi lepo pripravljeni zavzemali tako odločilno mesto. Miloščina je tukaj res tako dobro naložena, da ne vemo kje bi mogla biti boljše.

3. Nevarnosti so sicer velike za vse dijake, a posebej še za pripravnike. Nekaj že zato, ker si ne morejo iskati primernejših dragih stanovanj, nekaj pa tudi zato, ker zapeljivost celo misli na to, češ v kratkem dobijo službo — svoj kruh. Torej tu treba posebno skrbnega nadzorovanja; to je pa po raznih večkrat zelo slabih stanovanjih nemogoče, — v to je poseben zavod prepotreben. Ker pa tak zavod stane velike svote, naj bi se priznana radodarnost naših rodoljubov obračala le sem.

4. Upamo si tudi trditi, da sad dobre vzgoje v takem zavodu bode trajniši, nego drugod, ker pripravniki po štiriletnem pripravljanju nastopijo takoj službo in, če so okoliščine količkanj ugodne, sme se pričakovati, da bodo ostali stanovitni. Če to jemljemo v pošte, zopet se prepričamo, da je jako dobro obrnjen dar, ako ga kdo oberne za ta nameravani zavod. — Dobrotni darovi naj se blagovoljno pošiljajo na g. prof. Anton Keržiča, v Ljubljani.

Ljubljana. Rim je govoril in „Slov. Narod“ se nanj sklicuje. — Dober prijatelj nam piše: „Narod ste pohujšali z Danico.“ kaj vender mislite! No, saj „Slovenec“ mu je dobro odgovoril“ . . . Kaj je to? Kje jazbec tiči? . . . Povedala je bila „Danica“, kakor drugi listi, da sv. Oče so tarodonskemu gosp. škofu na Španjskem pisali: naj ondotni katoličani ne

zlorabijo imena sv. vere v politiške namene i. t. d. „Slov. Narod“ je menil, da to je voda na njegov liberalni mlin in bersnil je ostudno psovko, s katero je zopet izlil svojo černo krivično jezo zoper katoliško stranko, zoper višjega pastirja, češ: „Ali bi ne zaslužil drugi škof še krepkejšega papeževga pisma kot zavetnik stranke, ki najostudneje zlorabi vero, ter zamotava zvišeno katoliško ime v politične razpore . . .“ „Narodu“, kaj pa da, je to zloraba, ako se katoliški poštenjaki bojujejo za svoje pravo in se po vsih postavnih potih poganjajo, da bi katoliška stran zmagala zoper zloglasno liberalstvo, ter dospela do pravice. „Slovenec“ št. 18. dobro pojasnuje, kako napačno je „Narod“ tolmačil pomen papeževih besed in odveč bi bilo to več prežvekovati. Kar se pa tiče višjega pastirja, nič ne dvomimo, da bi rajše življenje dali, kakor da bi kako krivično stvar zavetovali in vsa dežela jih dobro pozná. ljubi in visoko spoštuje. Nasprotniki s svojimi napadi torej sami sebi jamo kopljejo. To tudi čutijo in od tod njih obupna jeza.

Gorica. „Primorski list“ (št. 3. letnika) je prinesel na prvi strani prav dobro zadeto podobo ilirskega metropolita, kneza in nadškofa goriškega prevzvišenega gospoda dr. Alojzija Zorn-a, roj. 13. jan. 1834 v Pervačini. škof postal v Poreču l. 1882, po smerti nadškofa Andr. Golmajerja 1883, so pa prevz. škof A. Zorn v posest prejeli goriško nadškofijo.

O tej priliki naj omenimo, da „Primorski List“ je ob novem letu dobil prav mično podobo na čelo; izhaja po trikrat na mesec in stane 1 gld. na leto.

Umerli so: Č. g. A. Fabiani, župnik v Biljani na Berdih; J. Blažon, bogoslovec 3. leta; Jožef Tomšič, vikarij v Levki. Bog jim daj večni mir!

Za cerkev najsv. Serca Jezusovega v Gorici se je dozdaj nabralo nad 9700 gld.

V Terstu pri sv. Jakobu je 23 t. m. umerl blagi ondotni č. g. Karol Mosé. R. I. P.

Iz Italije so sleparji zanesli na Primorsko ponarejenih petdesetakov; opominjajo torej, da je treba paznim biti.

Iz Bosne (Razne novice.) V nedeljo 3. po sv. trih kraljih se je obhajal pri nas nov praznik presv. Božje družine — Jezusa, Marije in sv. Jožefa.

V cerkvi varha Kristusovega, nove naseljniške rimo-kat. župnije v Prjedoru, bila je ta svetek slovesna služba Božja, skupno sv. obhajilo in pred veliko službo Božjo molil pa se je sveti rožnivenec. Vse to pa še posebno za vse žive in umerle dobrotnike in dobrotnice nove dostojne cerkve sv. Jožefa, ktera se je pozidala do pokrova, pa ni še obokana, ne ometana, ne tlakana, nima oken in vrat, ter družih naprav. Ne more se v sedanjih naših okoliščinah doveršiti brez blagoselne pinoči tujih milih darov. Pervotna derveno-ilovnata cerkva se vsa trese od vetrov, ilovnate stene odpadajo od mokrotine, viharjev in zmerzline. Neizrečeno potrebno je, da bi se skoro mogla dogotoviti nova hiša Božja in sv. Jožefa. Za vse, koji so že pomagali ali še bodejo pomogli z milodari in posredovanjem, se opravlja mnogo ss. maš in molitev.

Velečastito predstojništvo samostana „reformiranih cisterzijancev ali trapistov“, redovnih sinov sv. očeta Bernarda, je postavilo za špirituvala in kateheta v sirotnih dečkov zavod Marija-Zvezde, namreč verlega in č. vr. očeta Kazimira, Slovenca, rojaka kranjskega. Neizrečeno so se dečki razveselili, ko so

dobili ljubljene duhovnega učenika, verlega, skerbnega, ljubeznivega in iskrenega duhovnega očeta. Tudi ravnatelj te deške izgojišnice in šole, veleč. oče Bernardin, je Slovenec iz Kranjskega. Koristno in pri Bogu zaslužno bi bilo, ako bi kaki svečeniški in svetni razumniški Slovenci bili poklicani in sprejeti v opatijo Marije Zvezde ter postali redovni sinovi sv. Bernarda častivca in ljubivca Marije Device ter bili „reformirani cisterzijanci“. To pa osobito, ker namenjena je opatija napraviti še jeden sirotinskih dečkov ustav pod naslovom in varstvom visokosvete Marije Device rožnovenske kraljice; toda v to povse sposobnih učiteljev in vzgojiteljev primanjkuje. Dandanes se celo verni, poštene rimo-katol.ški mladeniči in možje, osobito, ako so bolje izobraženi in šolani, večkrat bojijo pristopiti v bolj strog verno-pobožen in spokoren red. Novodobna póltena modrost in razumnost je mogočna, toda prava modrost, znanje in razumnost Jezusa Kristusa, in to Kristusa Jezusa križanega, je šibka, osobito pri večini takozvane inteligencije.“

(Konec sledi.)

Razgled po svetu.

Ogersko. (Ogerski skupni pastirski list zoper civilni zakon.)

„Častivredni bratje in ljubljene sinovi!

Ko vas ob začetku novega leta, katero smo z Božjo pomočjo pričeli, pozdravljamo, je naša priserčna želja — kakor hočejo vsi škofje našega kraljestva — vas v Gospodu tolažiti in oserčiti sredi tolikih stisk, tako mnogih težav, katere nas vse tarejo v teh tako hudih časih, tolažiti in ob enem potolaženim biti pri vas po medsebojni veri, vaši in naši.“

Veste, častitljivi bratje in ljubljene sinovi, da zamolčimo druge zla, katera so napolnjevala zadnja leta naša serca z britkostmi in bolečinami, veste, da je bila 18. grudna pr. l. razglašena postava o tako imenovanem civilnem zakonu. Veste, častitljivi bratje in ljubljene sinovi, da se nismo zavedajoč težavne naloge, katero smo sprejeli od Boga, ogibali nobene skerbi, in ne ustrašili se napora, da se odverne to veliko zlo od naše čede, od naše domovine. Nadalje popisujejo, kaj so vse storili, da bi odvernili omenjeno nesrečo od dežele sv. Štefana in pravijo nadalje: Veste, da smo v nekem na vas in naše vernike pisanem pastirskem listu jasno razložili vse rane, katere ima ona naprava zoper našo vero, zoper našo prostost, zoper našo cerkev ter razjasnili ne le nevarnosti, s katerimi žuga in preti ta naprava krščanskim družinam, državni podlagi in redu ter blagru države, temveč tudi zla, katere doprinaša po žalostni skušnji družih narodov državam; veste da smo zoper ono postavo govorili v deželnem zboru, obdani od mož, ki so sveti Cerkvi zvesto vdani ter z njih gorečnostjo in delovanjem zvesto podpirani zoper njo glasovali.

Vendar — žal, da — ostal je ves naš napor, vse naše prizadevanje brez pričakovanega vspeha. Sedaj je naša dolžnost, „svoje poterto ljudstvo vzdigniti.“ (I. Mark. 3, 43.) Ne zgubite, tedaj poguma častitljivi bratje in ljubljene sinovi! Spomnite se besedi križanega Odrešenika: „Na svetu bote bridkosti imeli; ali zaupajte, jaz sem svet premagal.“ Jan. 16, 33.

Spomnite se, da „to je zmaga, ktera premaga svet, naša vera.“ I. Jan. 5, 4. Veliko zdravilo je, v Kristusu tolažbo imeti. Ozirajte se tedaj na začetnika in dopolnivca naše vere, na Jezusa, kateri je za sebi predpostavljeno veselje križ preterpel, se ni menil za zasramovanje, in sedi na desnici sedeža Božjega. (Hebr. 12, 2.) in nadalje z nami in z vernim ljudstvom prosite v najponižnejši, neprejeljivi molitvi, da naj se usmili svoje čede, katero je z dragoceno kervjo odrešil; da naj tolike stiske, tako velike bolečine odverne od nas, od naših vernikov ter v svojem usmiljenju zopet pridobiti dovoli pravice in prostost naše svete cerkve in naše svete vere.

Priserčno prosite z nami in našimi verniki za pomoč preblazene Device Marije, katere maternemu, najslajšemu varstvu izročil je sveti kralj Štefan našo domovino; prosite ponižno za pomoč svetega kralja samega, vstanovitelja našega kraljestva; kličite k naši sveti varuhinji, k našemu sv. zaščitniku, da se milostno ozirata na nas z neba, nas z mogočnim svojim varstvom varujeta ter podpirata našo molitev s svojo mogočno priprošnjo. . . .

Od Kristusovega namestnika na zemlji dobili so ogerski škofje opomin: „Gledé onih zadev, katere so v zadnjem času razburjale tukaj vse duhove, zahteva naša apostolska služba, da vas in vaše duhovstvo iskreno vzbujamo k stanovitnosti, jedinstvi in gorečnosti, k podučevanju in opominjevanju vaši pastirski skerbi izročeneega ljudstva.“ Oznanujte tedaj vernemu ljudstvu stanovitno in v edinstvi Kristusov nauk, katerega uči sveta katoliška Cerkev, ter opominjajte ga, da posebno v teh tako težavnih razmerah neprenehoma prosi ljubega Boga: Pomnoži nam vero. . . . Opominjajo se še dalje duhovni in verniki na zvestobo, katero so obljubili pri sv. kerstu pri sv. birni itd. ter sklepajo poslednjič:

To v današnjem položaju v vaše in vaših vernikov tolažbo in krepilo! Ozrite se k nebu, pogledajte svetnike, katere je poslala ogerska zemlja v večno domovino, zaradi katerih — tako upamo — njeno potomstvo in njena čast ne bo zamerla. Kterih častljivo trumo, ondi vstanovitelj našega kraljestva, sv. Štefan, ki za blagor svojega sina in za blagor naše domovine skrbeč, tudi nas opominja: „Sv. veri dajmo v naših postavah prvo mesto.“

Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa, in ljubezen Božja, in deležnost svetega Duha bodi z nami vsemi!“

Egipt. (P. Rossignoli rešen iz Mahdijeve sužnosti.) P. Rossignoli, je poslednji misijonar, katerega so bili derviši leta 1884 vjeli pri Omdurman-u, in tudi ta je naposled srečno pobegnil ter 25. novembra s svojim rešiteljem, z Arabcem Abdalahom *) dospel v Kajiro. O njegovem begu pripovedujejo naslednje:

Mesca marcija 1894 je major Wingate omenjenemu Abdallahu (r. Abdallu, majhnemu možu s sivimi lasmi in sivo brado, ukazal, da naj reši ujetega misijonarja. Plačilo za to mu je pa obljubil 6000 mark (7080 kron). Škof Sogaro, načelnik avstrijskih misijonov v Kajri, pa je izročil Abdallahu posétnico (vizitnico), na katero je zapisal v latinskem jeziku „P. Rossignoli, prišel je čas rešenja! Zaupaj v Boga in pridi!“ Abdallah je prišel meseca junija v Berber.

*) Abd-Allah (r. Abdalla) je lepo Arabsko ime in pomeni: služabnik Božji.

Tam so ga pa zaperli kot egiptovskega ogleduha. Vendar se je vedel izgovoriti; da bi pa ves sum odvernili, se je tam oženil in ostal dva meseca. Potem se mu je posrečilo, da je ušel. V Omdurman-u mu je bilo pa silno težko najti p. Rossignolia. Naposled ga je našel v kavarni, kjer je služil kot hlapec. Polagoma se je z njim seznanil, in neko noč mu je izročil tudi cno vizitnico. Arabec je podkupil nekega čolnarja, kateri naj bi misijonarja prepeljal v Berber. Dva dni pozneje so imeli vožnjo nastopiti. Toda, po neljubem slučaju se je to zvedelo. Beg se je moral toraj drugač zasukati. Abdallah je kupil velbloda in dva osla. Na potovanju je bil misijonar služabnik Abdallahov. Po dnevu sta se skrivala, le po noči se je potovanje nadaljevalo. Prišla sta že blizu Metemeha. Skoro bi bila zopet ujeta, pa hladnokrvnost Abdallahova ju je rešila. Neko noč ju napade na potu 15 dervišev. Abdallah je bil na kaj tacega pripravljen ter je rekel, da sta sluge Berberskega emirja; da bi toliko bolj verjeli, jim je pokazal neko znamenje. Ker je bilo jako temno, niso zapazili p. Rossignolija, kateri se je skrival za kamelo. Derviši so bili tako osupnjeni, da so pustili beguna iti dalje. V Berberu sta zopet naletela na velike sitnosti. Morala sta namreč iti čez reko, kar se jima je tudi posrečilo. Komaj sta pa bila na onem bregu Nila, primejo Abdallaha, češ, da je prenočeval kristjana. Abdallah je moral torej v ječo. Ves Berber pa je hitel za misijonarjem. — vendar zastoj. Abdallah je zopet ušel podkupivši stražo. Med tem so zvedeli v Omdurman-u, da je Rossignoli pobegnil. Emir razpošlje na vse strani ogleduhov; skoro vsi so mislili, da je misijonar pobegnil v Kassalo. Pet dni pozneje kupi zvesti Abdallah drugo kamelo, s katere pomočjo doide p. Rossignolija. 20. novembra prideta srečno v Assvan, ki je že v Egiptu, na nje mesto. Večkrat je na potovanju p. Rossignoli tako oslabil, da ga je le zvesti rešitelj še okrepčal.

Duhovščina v mestu Fraskati se pripravlja na dostojen sprejem rešenega misijonarja, kateri je bil rojen v Fraskatu, blizu Rima.

Dansko. Protestanški pridigar Mads Jensen na otoku Fühnen se je bil v začetku preteklega leta odpovedal svoji bogati pridigarski službi in je izstopil iz protestanstva ter je sprejet v katoliško cerkev in je bil 3. grudna birman. Dal je tudi na svetlo „poslanico do svojih prijateljev,“ v kateri je pojasnil nagibe, ki so ga nagnili, da se je vernil v materino katoliško cerkev.

Severna Amerika. (Papežovo določilo proti skrivnim družbam.) Inkvizicijski zbor je 20. rožnika lanske leto enoglasno določil, da škofje zedinjenih držav si morajo vse prizadeti, da obvarujejo vernike pristopa v skrivne družbe po imenu „Fellows“, „Sons of Temperance“ in „Pythias Ritter“. Tistim (po imenu) katoličanom pa, kateri bi pri vsem tem v tako družbo pristopili, ali se ne hotli iz nje ločiti, če so bili že prej zapisani, ne smejo deliti ss. zakramentov. To so namreč odrastki framasonov; če tudi so jih prijazno zagovarjali Ireland in tovariši; ako bi tega ne bilo, bi ne bilo potreba rimskega določila. (To piše „Kath. Kirchenzeitung“ v Solnogradu 22. jan. 1895. Tedaj rojaki naši, dijaki, delavci in tudi duhovni pozor! Vr.)

Služba Božja na plesišču. Iz Neustadta na Saksenskem pišejo, da se je ondi okrog štiridesetega leta zbrala med protestanti mala katoliška občina,

ktera se pa vedno množi in zdaj šteje kacic 700, v okolici pa 600 prebivalcev. Iz Sebvitra se oskerbljuje vsak teden enkrat podučevanje kerščanskega nauka in štirkat v letu misijonska božja služba in to v nekem plesišču! . . . Utegnil bi kdo vsklikniti: kaj si naredil Luter Martin? . . . Bolj po pravici pa bi se moralo prašati: Kaj ste storili nekdanji mlačni katoličani! Saj iz mlačnosti je vstalo krivoverstvo.“

Da se obvaruje spoštovanje ss. skrivnost, je živo potrebno zidanje lastne božje hiše, pravi poročevalec tergovec Alfred Schneider v Neustadtu i. Sa. Podpisan je „Katol. cerkveni odbor“ in goreče priporočuje apostolski vikarij v Dresdnu, Ludvik škof. (Prošnja se glasi. Glaubensgenossen! Um der Liebe Christi willen sendet ein Scherflein zum Bau an Herrn Droguirt Alfred Schneider in Neustadt i. Sa. in Sachsen.)

Slovesnost prenesenja sv. hišice v Loreto. Od 25. novembra 1894 do 10. decembra 1895 se praznuje šeststoletnica prenesenja sv. hišice s Tersata v Loreto.

Umeje, se da pridejo iz različnih deželá romarji v polnem številu v ta preslavni kraj.

Cerkev, katera oklepa že skoro šeststoletij sv. hišico iz Nazareta, je najbogatejša okrašena z darovi in prispevki, katere je vesoljno katoličanstvo sčasoma nabralo.

Slovesnosti bodo opravljali mnogi kardinali, nadškofje in škofje italijanski in iz drugih deželá.

Društvo za cerkveno glasbo bode s pomočjo oo. Salezijancev te praznike izvajalo najizverstnejše kompozicije.

Najimenitnejši prazniki tega leta so:

1.) 10. decembra 1894, kot praznik prenešenja svete hišice s Tersata v Loreto. Dne 29. novembra se je veršila posebna slovesnost. Za takrat je bilo nalašč v ta namen vrejenih več novih kompozicij, med njimi zlasti jedna na čast sv. Cecilije.

2.) Mesec majnik se bode posebno slovesno opravljal, kot mesec Marijin. — to seveda ob praznikih, ki so že po navadi ob tem času. Ob koncu meseca se bode praznovala slovesna tridnevnik s procesijami, katerim na čelu se bode nosila Marijina podoba.

3.) 8. septembra 1895 kot praznik Rojstva Marijinega (Mali Šmaren.) in osem dni pozneje kot osmina praznika.

3.) 10. decembra 1895 kot konec slovesnostij in kot praznik slovesnega premeščenja.

Da bi se katoličani toliko številnejše udeležili slovesnostij, šo podelili Njih Svetost papež Leon XIII vsem pobožnim romarjem in vdeležnikom odpustek z vsemi prednostmi in dobrotami. kakor je ob tacih prilikah navada.

1. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

Nameni za mesec svečan (februar. 1895.)

a) Glavni namen:

Rast v ljubezni do bližnjega.

Ako sta oče ali mati v zadnjih zdihljajih, slišimo od njih pač mnogokrat besede: „Otroci, ljubite se med seboj.“ To je zadnja serčna želja starišev. Ljubezen ne more drugač ravnati: ona skuša obsto-

ječe vezi za zmiraj vterditi in zediniti to, kar je bilo ločeno.

Tudi iz ust našega Gospoda in Zveličarja slišimo ob njegovi smrti te besede: „Otroci, ljubite se med seboj.“ In pri tem kazal je izvanredno milosrčnost. Še bolj se nam pa mora čudno zdeti, ker govori o „novi zapovedi“ ljubezni: „Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj, kakor sem jaz vas ljubil.“ Vendar se ne smemo nad tem čuditi, ker je resnično „nova zapoved“: kajti ljubezni, ki je hotela posnemati Gospoda, do tje še niso poznali. Kristjani izverševali so jo v moči sv. Duha; da, celo dolžne so se čutili po vzgledu Gospodovem, „dati celó življenje za brate.“

Duh Gospodov je v resnici velike stvari storil med revnimi človeškimi otroci; on zna po svoji ljubezni prenoviti obličje zemlje. Ozrimo se le na prve kerščanske čase. V vidni podobi prišel je nad vernike ter zapustil povsod lahko spoznavne sadove svojega delovanja. Prav ljubeznjivo nam je pri sercu, ko slišimo, da so bili kristjani „eno serce in ena duša,“ kako se med njimi ni razločeval pagan ali jud, obrezan ali neobrezan, barbar ali skit, hlapec ali gospod, temveč je bil „Kristus vse in v vsem,“ kako so vsi prostovoljno prodali polje in pobištvo, ter apostolom dobljeno svoto položili k nogam, da ti vsakemu pridelé, „kolikor potrebuje.“ Ni čuda, da 'so se kristjani na taki način prikupili vsemu ljudstvu, da so pagani polni občudovanja nad takim življenjem na vernike kazali rekoč: „Glejte, kako se ljubijo.“ Kaj tacega še niso doživeli. Seveda ne, kajti bilo je to odsvit nadnaravne, Božje luči, one ljubezni, ktero je duh Božji z nebes prinesel na zemljo ter z njo zažgal (vnel) človeška serca z živim ognjem.

In to pobratenje med verniki bilo je tembolj občudovanja vredno, čim bolj so si bili poprej, razdeljeni v najrazličniše ljudstva in narode, sovražni in to le prevečkrat s hudobnim maščevanjem v sercu.

Kar je prevzetnost in samoljubje ljudi tako razkačilo, sklical in združil je zopet duh Gospodov, da postane „ena čeda,“ „eno telo,“ da postanejo vsi kakor „udje enega telesa,“ in da služi vsa njih delavnost, vse njih miloščine k djanski ustanovitvi ter k okrepčavanju tega Kristusovega telesa. Prerok Izaija je prerokoval, da bode prišel čas, ko bode „volk bival pri ovci in lev prijazno živel z jagnjetom“: to vidimo v kerščanstvu najlepše izpolnjeno; ne dovolj tega, duh Božji je po kerščanski ljubezni zveršil še mnogo več.

Tudi brez njega skušali so ljudi združiti in ta prizadevanja nahajamo posebno v zadnjih stoletjih: češ, humaniteta naj namestuje kerščansko ljubezen ter jo še veliko prekosi; to upali in derznili so se obetati nekaki ljudje v svoji prevzetnosti zavzetemu človeštvu. Toda kjer Gospod ne zida, tam zidavci zastonj zidajo. Nikakor niso ljudi in narodov združili; temuč v orožju stoje si deržave nasproti, divji narodnostni in strankarski boji nastajajo ter spravljajo v razpertije nekdanj prijazno skupaj bivajoča ljudstva, pač da, celo meščane istega mesta; skozi celo življenje trajajočo vez kerščanskega zakona skušajo razdijati in s tem storjen je začetek ločitve cele družine. Kje naj pri tacih razmerah prava ljubezen dobí še pravo bivališče? Pač stavijo sedaj velike hiše za sirote in nepreskerbljence, zidajo prelepe bol-

nišnice, ponosne palače nižjih in višjih šol, krasne muzeje, lesketajoče mestne dvorane, in več enakih naprav. Vendar so vsa ta poslopja podobna leskečim ledenim palačam, ako se pogreša v njih duh prave kerščanske ljubezni: v njih je mraz, prav hud mraz; vse življenje mora v njih na žalosten način prenehati, ako je sploh kterikrat bilo v njih kako življenje.

Čisto drugačno pa je večkrat v ponižnem stanovanju one ljubezni, ki prihaja iz serca Sinú Božjega ter v vseoživljajoči moči sv. Duha tiho in mirno, vendar neumorno delavno biva, ktera zase ničesar ne zahteva, vse pa daruje in to enakomerno za prijatelja in sovražnika, po vzgledu našega Gospoda in Učenika, ktereга nepozabljivo podoba sv. križa ne nosi le na persih temveč prav globoko v sercu. Resnično, ta „ljubezen je poterpežljiva, je dobrotljiva, ni zavidna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega, vse poterpi, vse veruje, vse upa, vse prenese in nikoli ne mine.“

O molimo vendar, da se ta kerščanska ljubezen do bližnjega povsod poverne, da postane v nas krepka in močna, da se ne bomo ustavljali delovanju sv. Duha, temveč se od njega dali čisto prešiniti. Potem nas bo v dobrotah združil ter naklonil serce k sercu, da nas popelje v nebesa ter na veke neločljivo združi z Božjim Sercem.

Glavni namen za mesec svečan:

Duh molitve.

b) Posebni nameni:

1. **Sv. Ignacij.** Ta in vsaki dan v mesecu vse naznanjene, pa še ne zaznamnjane ali hitro nastale zadeve. Zaslužek delavcev in pravično ravnanje z njimi. »Pospešitelji molitvenega apostolstva.

2. **Svečnica.** Sv. Hadeloga. Vravnavna marijanskih moških kongregacij. Ljudska zaveza za katoliško Nemčijo. Hudo bolni in umirajoči.

3. **Sv. Blaž.** Mnogo po nedolžnem ubožanih družin. Brezslužni, od skerbi terpinčeni očetje. Pomoč v slabih denarnih zadevah.

4. **Sv. Adrej Kor.** Ohranitev življenja ljubljenih svojcev in vplivih oseb. Delavci, katere so zavoljo kerščanskega mišljenja delodajalci odpustili.

5. **Ss. Ingenuin in Albin.** Priprave tirolske dežele na jubilarno leto zveze z božjim Sercem. Kitajsko in Japonsko.

6. **Sv. Tit.** Spreobrnitev zaslepljenih budistov. Zavračanje brezbožnih naklepov. Dušovno in telesno zaostali otroci.

7. **Sv. Rihard.** Spoznanje Božjih šib v hudih skušnjavah. Zapeljani katoličanje. Rešitev iz ječe.

8. **Sv. Honorat.** Mirna premišljenost in neustrašeno delovanje v sedanjih zmotah. Odvrnjenje velikih pohujšanj. Zastarani grešniki — starci.

9. **Sv. Ciril Aleksandrijski.** Afrikanski mistijoni. »Duhovni in obhajanci.« Pomoč v hudem dušnem terpljenju.

(Dalje nasl.)

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospó presv. Jezusov. Seroa.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov, Bog dobrotno odverni od naše de-

žele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe. Mladeneč priporočen v brat. molitve, da bi na priprošnje N. lj. Gospe. sv. Jožefa in sv. Antona Pad. dobil pomoč zoper bolezen v gerlu. — Pridobitev neke službe, ako je Božja volja. — Da bi se na prošnjo Naše lj. Gospe neko pohujšanje odvernilo. — Še enkrat za srečo pri domu po priprošnji N. lj. G., sv. Jožefa in sv. Antona Pad. — Priserčno priporočata po »Danici« v molitev že 8 mesecev na pljučih bolno ženo in oba že več tednov na očeh bolna otroka, da bi po priprošnji Marije Pom. na Brezjah, sv. Franciška, sv. Janeza in sv. Lucije dosegli ljubo zdravje; ako bodem uslišan, bodem se očitno v »Danici« zahvalil. — Gospa M. Klein priporoča v blagi spomin in molitev svojega soproga Engelberta Klein-a, tapetnika, ki je bil pokopan pri sv. Krištofu 15 t. m.

Zahvale.

Tudi jaz sem okusil preteklo leto pomoč sv. Antona Pad. Treh važnih reči nisem mogel najdi. — prosim, pomolim, k sv. Antonu za pomoč in potem mi pride precej prava misel, ter sem našel vse tri. Bil sem pa tudi obljubil nekaj dati revežem, in to sem storil. Hvala Bogu in sv. Antonu Padovanskemu! L. Kr.

Za uslišano prošnjo s priserčno zahvalo darujem 1 gld. »za kruhe sv. Antona.« Neimenovana.

V neki službini okoliščini imela sem marsikaj zelo neprijetnega preterpeti; čez kaj časa jela sem opravljati 9 dnevnic z obljubo, da zahvalo naznanim v »Danici«, ako bom uslišana. Ni pa bila še 9 dnevnic dokončana, in bila sem uslišana. Bodi zato vekomaj hvaljeno presv. Serce Jezusovo! Hvaljena preblažena Marija Devica! Enako sem bila uslišana v drugi zadevi: Hvala Jezusovemu in Marijinemu Sercu in sv. Antonu. M. J.

Listek za raznoterosti.

Ljubljana. (Bratovščina Sv. Rešnjega Telesa.) Prihodnji četrtek 7. svečana, bode v nršulinski cerkvi ob 5ih zjutraj slovenska pridiga in potem sv. maša pred izpostavljenim presv. Rešnjim Telesom za ude bratovščine sv. Rešnjega Telesa. Med mašo bode obhajanje za ude. Kakor je navadno, bode tudi ob 4ih zjutraj tiha sv. maša za žive in mertve družbenike.

Novi imenik lavantinske škofije kaže, da v 24. dekanijah je 217 župnij, 2 ste izpraznjeni; 136 kaplanij in 57 praznih; 2 ekspozituri, 6 praznih beneficij; dušnih pastirjev 359, duhovnov v družih službah 34 svetnih in 38 redovnih; v pokoju in onemoglih 37; vsih mašnikov 470, cerkvá in podružnic 661. Vsi vernikov 495.873. Spredej ima imenik versto vseh rimskih papežev od sv. Petra do Leona XIII., po številu 263; potem kardinale; ss. kongregacije; papeževe vradnije; palačne vrade in apostolske nunciature, pa versto lavantinskih škofov, njih 54. (Prav serčna hvala dobrotnemu gosp. pošiljavcu! Vr.)

Opomba. Prosimo, naj nihče ne prezre papeževga članka »Rast ljubezni« v današnjem listu.

Novosti. Trinajst cerkvenih napevov za moški zbor (4 mašne pesmi, 10 Marijinih, 7 obhajilnih, 2 Tantum-ergo). Op. 21. Blagega g. I. Hladnika. Cena 80 kr. v Ljubljani, tisk in založba Miličeve tiskarne.

Opomniti se nam potrebno zdi, da pri enacih izdajah naj bi se v naslovu pristavilo, če so tudi od vis. čast. Ordinarijata v oziru na besede in kompozicije poterrjene za petje v cerkvi?

Dobrotni darovi.

Za dijaško mizo: Častivredni g. Jožef Arinatejec na mesto venca C. daruje 2 kroni. — Podelil neki Slavén 1 gld. 30 kr.: »v zahvalo Bogu in sv. Antonu Pad., izprosi i pomoč!« (Op. Prejel mladenič K., ki je tako ubožen, da ne more stanovanja plačati. Vr.) — »Da ostanem konsekventen« 3 gld. — Neimenovana »za kruhe sv. Antona« v dober namen 2 gld. — J. D. 1 gld. — Neka hiša 1 gld. 20 kr. kakor »kruhe sv. Antona pri domači živali.« — Č. g. A. St. S. 2 gld. — Č. g. župnik Martin Narobe 5 gld. — E. M. 1 gld. »za kruhe« v prid zdravja. — Na ime »kruhov sv. Antona« za neko milost. — Neimenovana 1 gld. kot »kruhe sv. Antona« za uslišano prošnjo. — »Za kruhe sv. Antona Pad.« podarim eno krono zarad zdravja, ki se je precej povernilo nekemu potem, ko je bil dar obljubljen. Hvala Bogu in sv. Antonu Pad.! — Neimen. 30 kr.

Za cerkev sv. Jožefa v Prjedoru: Gosp. T. M. 3 krone. — Č. g. župnik Martin Narobe 2 gld.

Za sv. Detinstvo: V. č. g. župnik Ant. Fetich pl. Frankheim iz Št. Janža 10 gld. 50 kr. — Mar. in Uršula Zadnikar 50 kr. — Č. g. župnik Martin Narobe 2 gld. — Po pn. kan. J. Rozmanu 10 gld. — Neimen. 20 kr. — Čast. g. Fr. Perpar, župnik v Zagradu, 3 gld. 65 kr. — Častite šolske sestre v Repnjah. 10 gld.

Za sv. Očeta: Fara Raka 75 gld. (med tem ena sama neim. oseba 50 gld.) po č. g. župniku Jan. Dolinarji. — Nabirke s Trate 5 gld. po Msr. dek. M. Kožuhu. —

Za afrikanski misijon: Po Msr. dekanu M. Kožuhu: Stara Loka 30 gld. — Titrata 5 gld.

Za deško ubožnico pri oo. Trapistih v Martja-Zvezdi: Iz hvaležnosti za uslišanje 1 krono, in iz obljube 1 krono M. J.

Za katol. misijone: Iz Ajdovce 4 gld. 50 kr. (zbirka na ss. 3 kraljev dan) po č. g. upravit. M. Poljaku. — Jera Levstek z Gore 1 gld.

Za katol. sklad: Č. g. župnik Fr. Jeršič 2 gld. —

Za katoliški dom v Ljubljani: Č. g. župnik Fr. Jeršič 2 gld.

Za razširjanje sv. vere: Neim. 1 gld. 20 kr.

Za brat. S. Rešnj Telesa: Neimen. 50 kr.

Za Don Boskove misijone: J. K. 5 gld.

Za družbo sv. Vincencija: Neim. 50 kr.

Za cerkev Jezusovega presv. Serca v Gorici: Č. g. Martin Narobe 2 gld.

Za naše Salezijance: Č. g. župnik M. Narobe 2 gld.

Za Morianhill v Afriki: Č. g. župnik M. Narobe 1 gld.

Za ciborij in cerkveno orodje na Brezjah: Neimen. v. č. duhovnik v spomtnek na novo mašo 1 ces. cekin — Neka ženska je na smerjni postelji volila par uhančkov.

Darovanje ss. 3 Kraljev dan: Iz Višenjske faje po p. n. dekaniji Šmarijski 20 gld.

Za najbolj potrebne misijone: A. D. M. G. 20 gld.

Za zvon oo. trapistov v Marija-Celji med Kafri: A. D. M. G. 5 gld.

Za misijone v Orientu: A. D. M. G. 5 gld.

Za usmiljene sestre v Carimgradu: A. D. M. G. 5 gld.

Za cerkev v Zaplani (pri Verhniki) A. D. M. G. 5 gld.

Za Boskov zavod v Turinu. A. D. M. G.